

som tiden går, er det blevet mere og mere påkrævet at tilpasse skattelovgivningen til de indtrufne økonomiske forandringer. En sådan tilpasning skulle dog nødvendig foregribe løsningen af de mere principielle spørgsmål, som skattekommissionen tumler med, og derigennem vanskeliggøre den gennemgribende skatte-reform, som må komme. . . .

Mine bemærkninger om, at tilpasning nødvendig skulle foregribe løsningen af de principielle spørgsmål, udelukker selvfølgelig ikke, at man indenfor rammerne af den hidtil gældende skatte-lovgivning ændrer skala- og fradragssatser, men jeg vil dog lægge megen vægt på, at det sker i form af *rent midlertidige ændringer*, som ikke skaber hindringer for en mere omfattende reform af skattelovgivningen.

Disse betragtninger gælder dog ikke reglerne om *beskatning af kooperative virksomheder*, som dels har været behandlet i et af min forgænger, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, nedsat *særligt udvalg*, der afgav betænkning i september 1948, dels i et *rigsdagsudvalg*, som blev nedsat efter diskussionen om skattelovene i foråret. Det har på dette ene punkt været muligt allerede nu at forelægge forslag til nye beskatningsprincipper af mere permanent karakter, og jeg skal senere vende tilbage hertil.

Det er på indeværende tidspunkt vanskeligt med fuld sikkerhed at skønne over, hvor stort et indkomstskatteprovenu der vil blive brug for i det kommende finansår. Den almindelige økonomiske udvikling tyder på, at efterspørgslen igen er ved at antage mere normale former. Det må fortsat være en opgave — således som det er kommet til udtryk ved fremlæggelsen af finanslovsforslaget — at tilstræbe et overskud på statsregnskabet, men det vil alligevel være forsvarligt gennem visse ændringer i beskatningen at begrænse dette overskud. . . . .

Indkomstbeskatningen er i de senere år særlig for de mindre indtægter forøget kraftigt. De stigende pengeindtægter i forbindelse med progressionen har bevirket, at *mange skatteydere har fået deres skatter forøget forholdsmæssigt betydeligt mere end deres indtægter*. Denne udvikling er yderligere skærpet som følge af den gældende skattefradagsregel, der rammer skatteydere med stigende indtægter særlig hårdt. Forsåvidt de indtrufne indtægtsstigninger er udtryk for en stigning i levefod og skatteevne, ville denne udvikling principielt være rimelig, men for mange skatteydere har prisstigningerne opvejet stigningen i pengeindtægterne, således at deres levefod og skatteevne ikke er forøget. Alligevel er deres indkomstskatter som nævnt forholdsmæssigt steget stærkere end deres pengeindtægter, således at den reelle skattebyrde for deres vedkommende er vokset.